

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3175/2020
20.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца КТП „БИГЗ“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Предраг Јовановић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник ББ, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8853/2019 од 15.01.2020. године, у седници већа која је одржана дана 20.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8853/2019 од 15.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11148/18 од 12.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете исплати, и то: на име накнаде штете на објекту износ од 372.664,02 динара, на име вредности оштећене робе износ од 646.992,00 динара, односно, укупан износ од 1.019.656,00 динара са законском затезном каматом почев од 18.04.2009. године као дана настанка штете па до исплате, и на име изгубљене добити дана 21.04.2009. године износ од 20.245,41 динар са законском затезном каматом почев од 22.04.2009. године па до исплате, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 165.375,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8853/2019 од 15.01.2020. године, ставом првим изреке преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 11148/18 од 12.09.2019. године у ставу првом изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете исплати укупан износ од 1.039.901,50 динара са законском затезном каматом од 12.09.2019. године, па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, а одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ од 1.019.656,00 динара од 18.04.2009. године до 11.09.2019. године и на износ од 20.245,51 динара од 22.04.2009. године па до 11.09.2019. године. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке пресуде Првог основног суда у Београду

П 11148/18 од 12.09.2019. године, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 293.250,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није основана.

Од стране првостепеног суда није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности.

Позивање тужене у ревизији да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка зато што није образложио због чега је донео решење којим је одбио предлог за извођење доказа саслушањем предложених сведока од стране тужене, те да ова битна повреда одредаба парничног поступка није уочена у одлуци Апелационог суда у Београду, указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП да другостепена пресуда има недостатака због којих се не може испитати, јер нема разлога, односно нису наведени разлози о битним чињеницама, која повреда не представља разлог за изјављивање ревизије из члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник књижаре која се налази у ... зграде у улици .. број Дана 18.04.2009. године, за време ускршњих празника, из стана број ... који се налази изнад књижаре који је био у фази адаптације исцурела је већа количина воде, проузрокујући штету која се огледа у оштећеној – уништеној роби и самој књижари (плафону, поду, полицама и слично). У вези настале штете у књижари тужиоца одржан је састанак дана 06.05.2009. године у просторијама тужиоца, коме су присуствовали тужена, представљајући се као власник стана изнад књижаре у којој је настала штета, ВВ и ГГ, као пуномоћници тужене, ДД – руководилац малопродаје тужиоца, пуномоћник тужиоца, представници фирме СЗР „БТ“ који су произвођачи „муфа“ – дела који је пукао у стану због чега је настало цурење воде. На састанку је постигнута сагласност да тужилац достави пуномоћницима тужене, као власнику стана изнад књижаре, записник о резултатима пописа уништене робе, пописне листе оштећене робе и слике у електронској форми, као и димензије полица и материјала од којих су направљене, а пуномоћници се обавезали да у писменој форми доставе тужиоцу став свог клијента, ради мирног решења настале ситуације, после чега су пуномоћници тужене обавестили пуномоћника тужиоца да је став тужене да је одговорност за насталу штету у просторијама тужиоца искључиво на страни произвођача дела „муфа“ услед чијег пуцања је дошло до изливања воде и настанка штете. Власник стана који се налази изнад књижаре и из кога је исцурела већа количина воде је мајка тужене, која је дана 27.03.2009. године закључила уговор о купопродаји стана и који је, према исказу тужене, требало да поклони њој, али до реализације уговора о поклону није дошло. Тужена је пријављена на адреси овог стана у коме живи, а након куповине истог вршени су радови на адаптацији у току којих је дошло је до изливања воде и настанка штете у књижари тужиоца, услед пуцања водоводног дела. Вештачењем у поступку обезбеђења доказа, који није оспорен од стране тужене, утврђено је да штета у

просторијама књижаре која се односи на плафон, под књижаре и инвентар, на дан давања налаза износи 372.664,02 динара, да вредност оштећене робе услед настале штете износи 646.992,00 динара, те да је изгубљена добит на дан 21.04.2009. године 20.245,51 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужена није пасивно легитимисана у овој парници, обзиром да у моменту настанка штетног догађаја, дана 18.04.2009. године, није била власник стана број ... који се налази на ... спрату стамбене зграде у улици ... број ..., који је на тај дан био адаптиран, па је због радова у књижари испод стана исцурела већа количина воде и при томе нанела штету тужиоцу, да тужена није била наручилац тих радова, нити извођач, већ је наручилац радова, као власник стана, била њена мајка, због чега тужена у смислу одредбе члана 155. Закона о облигационим односима није одговорна за штету коју је претрпео тужилац.

Другостепени суд је, по закљученој расправи одржаној пред тим судом у смислу одредбе члана 383. став 4. ЗПП, закључио да је тужена пасивно легитимисана у овој парници, имајући у виду утврђене чињенице: да се на састанку поводом овог догађаја, одржаном дана 06.05.2009. године, легитимисала као власник стана изнад књижаре у којој је настала штета; да је преговарала у вези могућности решавања насталих штетних последица заједно са својим пуномоћницима адвокатима; да није указала да је власник стана и наручилац радова њена мајка; да и даље живи у стану из кога је дошло до цурења воде; да је обављала и све правне радње поводом закључења уговора о купопродаји стана по овлашћењу своје мајке као купца; да су станари зграде покушавали да ступе у контакт са туженом, ради обавештавања о насталој поплави, што све указује да је тужена наручилац радова у стану у ..., а не њена мајка која живи у ... и која током поступка није доставила ниједан доказ који би указивао да је мајка наручилац ових радова. Имајући у виду неспорну чињеницу да је до цурења воде из стана у коме живи тужена дошло услед пуцања „муфа“ (водоводног дела који се налази у стану), што је констатовано на записнику од 06.05.2009. године, у допису пуномоћника тужене од 08.05.2009. године године упућеном заступнику тужиоца, то је утврђена узрочно-последична веза између изливања веће количине воде из стана који је у фази адаптације са штетом која је настала у приземљу пословног простора па је тужена у обавези да тужиоцу накнади претрпљену штету на основу одредбе члана 207. Закона о облигационим односима.

Одредбом члана 207. Закона о облигационим односима, прописано је да наручилац и извођач радова на непокретности солидарно одговарају трећем лицу за штету која настане у вези са извођењем радова.

У конкретном случају, тужена као наручилац радова је у обавези да тужиоцу накнади претрпљену штету, како је то правилно закључио другостепени суд.

Неосновани су наводи у ревизији тужене да није утврђена узрочно-последична веза између изливања веће количине воде из стана који је у фази адаптације са штетом која је настала у приземљу пословног простора, због чега нису испуњени услови да тужена накнади штету тужиоцу коју је претрпео у конкретном случају, обзиром да је од стране другостепеног суда је утврђено постојање узрочне везе између изливања воде из стана који је био у фази адаптације са штетом која је настала у пословном простору

тужиоца (током поступка било неспорно да је до пуцања воде у стану у коме живи тужена дошло услед пуцања водоводног дела који се налази у том стану).

Тачно је да је власник стана из кога је исцурела вода у пословни простор туженог ЕЕ – мајка тужене, међутим, у току поступка је утврђено да власник стана није наручилац радова, већ тужена која живи у том стану, па је смислу одредбе члана 207. Закона о облигационим односима у обавези да накнади штету тужиоцу.

Наводи у ревизији да је тужена предлагала извођење доказа саслушањем сведока на околност утврђивања ранијих штета, пре 18.04.2009. године, у стамбеној згради на адреси ... број ... и прибављање списка од ЈП „Стамбене услуге“ у вези са поступањем по пријавама станара који су подносили од 1974. године до 2012. године ради утврђивања узрока настале штете, односно да је до изливања воде у просторијама тужиоца дошло због загушења канализационих одводних цеви, нису основани обзиром да је у току другостепеног поступка утврђено да је до цурења воде дошло услед пуцања „муфа“ који је постављен у току адаптације стана, те да тужена током поступка није довела у сумњу узрочно-последичну везу настале штете и пуцања цеви у стану, а другачији закључак у вези узрока настанка штете нижестепени суд је могао да утврди само извођењем доказа вештачењем, који у другостепеном поступку није предложен од стране тужене.

Позивање тужене да је штета у износу од 1.039.901,50 динара наплаћена на основу правноснажне и извршне пресуде због пропуштања П 50591/10 од 24.03.2010. године није основано, имајући у виду чињеницу да је по захтеву за враћање у пређашње стање напред наведена пресуда укинута, а тужена у свако доба може да тражи противизвршење у смислу одредбе члана 113 ЗИО.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић